

MOJE SMUTÉNKA

Jana Marcinková Smolová

kam šeptat

co je k zapomnění

co se neříká

co není

do zpovědnice

s mřížkou z vrbových proutků

to se sluší

umýt svědomí

v každém koutku

odříkat mantru

za pokání

umlčet hlas

co brání

duši

pravda má

oslí uši

ztiš se

a uslyšíš sebe

přestaň očekávat

a dostaneš všechno

takový život

od snídaně k obědu

od oběda k večeři

od početí ke smrti

od svatby k rozvodu

od touhy k závisti

od čerta k ďáblu

od zdi ke zdi

od nevidim do nevidim

od sebe k sobě

od deseti k pěti

od hladu k žízni

odnikud nikam

takový život jsme žili

takový marný život

jsme žili

když děti dorostou

*už nechodí Ježíšek
ani Zoubková víla
běž pryč z mého pokoje
běž pryč z mého života
už nešlapou po nohách
ale po srdcích
to bolí víc*

začátek listopadu

*možná jen jednou za rok
ožije vzpomínka
v plamenu hřbitovní svíčky
rychle zamáčknout slzu pod tvrdými víčky
(aby to nikdo neviděl)*

*kdo ví
proč se stále
vrací myšlenka
že dospělost je hledáním
ztraceného dětství*

pocta J. S.

*co zbylo z anděla?
dny bez plotů a samá vrátka
kraj meruněk a vína
mlčící touha nemluvnátka
vlídná domovina*

*možná navěky se směje
naděje s bukovými křídly
každý jsme v něčem jiný
a čínský básník dopisuje verše
ptačím brkem*

*už není noc
a není ještě ráno
hodina mezi psem a vlkem*
